

Vaše Excellence, vážený pane velvyslanče, vážená paní Daublebská, vážený pane honorární konzule, vážené dámy a vážení pánové,

dovolte mi, abych vás všechny pozdravil a přivítal vás v Secesní síni budovy Krajského úřadu Jihočeského kraje. Dnešní den je pro mne velmi významný. Z rukou velvyslance Rakouské republiky Jeho Excellence Dr. Klase Daublebského jsem právě obdržel Velký zlatý čestný odznak s hvězdou za zásluhy o Republiku Rakousko, který mi udělil pan spolkový president Dr. Heinz Fischer. Je to nejvyšší vyznamenání, které jsem ve svém životě dostal. Vaše Excellence, dovoluji si Vás požádat, abyste laskavě tlumočil mé poděkování panu spolkovému presidentovi.

Vaše Excellence, dámy a pánové, vztahy našich zemí mají staletou historii. Po staletích potkávání ale i potýkání přišla staletí, ve kterých naše země žily společně v jednom státě. Došlo tehdy k hlubokému propojení, které ovlivnilo i osudy lidí. V mnoha českých rodinách nalézáme předky s německými jmény a mnoho i současných Rakušanů nosí jména, znějící ryze česky. Habsburská monarchie může být hodnocena a zvažována z různých hledisek, byla však pro naše národy v 19. století kolébkou občanské společnosti a hospodářské prosperity. Uvědomme si jen, kolik spolků vzniklo a kolik významných budov v českých i rakouských městech bylo postaveno na konci 19. a na začátku 20. století. Budova, ve které se právě nalézáme, je toho příkladem.

Přišlo však 20. století a jeho začátek znamenal konec společného státu a 30. a 40. léta pak konec staletého soužití Čechů a Němců v zemích Koruny České. Aby toho nebylo dost, byly naše země odděleny železnou oponou, kterou komunisté spustili napříč Evropou ve snaze ji navěky rozdělit. Kromě statečných lidí, přehajících za svobodou a nalézajících útočiště mimo jiné i ve svobodném Rakousku, pronikaly přes hranici signály Rakouské televize, pro nás Jihočechy jednoho z mála zdrojů informací o svobodném světě, kam jsme měli vstup zakázán. Nic však netrvá věčně a má první cesta na západ po sametové revoluci vedla do Rakouska. Vzpomínka na sluncem ozářený, v čistém mrazivém vzduchu vánoční atmosférou prodchnutý Salcburk bude pro mne vždy symbolem radosti ze získané svobody a naděje do budoucnosti.

Vývoj v devadesátých letech znamenal velmi rychlé navazování zpřetrhaných a bohužel již mnohdy téměř zapomenutých vztahů. Jihočeský kraj navázal po svém vzniku v roce 2000 na tyto aktivity a velmi rychle zahájil spolupráci s oběma sousedními spolkovými zeměmi – Horními a Dolními Rakousy. V tuto chvíli chci připomenout zásluhu Ing. Ladislava Fňouky, člověka, který stál u všech aktivit kraje ve vztahu k rakouským sousedům a kterému vděčím za mnohé, co bylo na tomto poli uděláno. V jeho osobě chci poděkovat také všem svým kolegyním a kolegům za jejich podporu.

Nezapomenutelnými partnery a posléze i přáteli jsou oba zemští hejtmani Josef Pühringer a Erwin Pröll. I jim děkuji za spolupráci a za to, co pro naše

dobré vztahy dělají. Nesmírně si cením jejich účasti na oslavě vstupu České republiky do Evropské unie 30. dubna minulého roku. Byla pro mne symbolem jejich přátelství a podpory dobrých vztahů mezi našimi regiony.

Nezapomenu ani na poděkování bývalému velvyslanci České republiky v Rakousku Jiřímu Grušovi, který mi byl vždy ochotným a nezištným rádcem a některé mráčky, které se chystaly zastínit dobré vztahy mezi našimi regiony, byly díky jeho prozíravým radám rozptýleny.

Vážený přítel, nic bych nedokázal, kdyby nebylo každodenní podpory, péče a lásky mé ženy. Vzhledem k pracovnímu nasazení nás obou máme na sebe málo času, ale najdeme si chvíle i na debatu o problémech společných dějin našich národů, o nichž má moje paní jako profesorka historie hluboké znalosti a které chápe jako málokdo. Jsem rád, že je dnes tady se mnou a moc jí za její podporu a pochopení děkuji.

Na závěr, vážené dámy a vážení pánové, chci poděkovat Jeho Excelenci panu Dr. Klasovi Daublebskému. Tuším, že udělené vyznamenání, které mi dnes předal, budu nosit nejvíce díky jeho podpoře. Svou roli velvyslance své země v naší vlasti plní se vší odpovědností, noblesou a srdečností. Zúčastnil se téměř všech jednání představitelů našich sousedních regionů a jeho lidský přístup nám je příkladem. S pokorou obdivuji jeho znalost českého jazyka a snad se mi podaří splnit sobě samému daný slib, že se zdokonalím v němčině alespoň na deset procent jeho znalostí jazyka našeho. Vážený pane velvyslanče, přijměte prosím mé poděkování a ujištění, že i po skončení Vaší velvyslanecké mise budete ve Vašich jižních Čechách vždy milým, vítaným a váženým hostem.